

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Causæ tam atrocium plagarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

64 Cap. VII. Seueram quidem, sed iustissimam esse Famis pœnam. ad eò corpora ipsa vi sua oppressa iam infecisset, handquaquam sinebat suo è pristino cursu in his venas defluere. Mulo itaq; peruicente, nihil prorsus succi corporibus relinquebatur. Cistis præterea obdurata corio persimilis erat, præ se maximè ferens, quòd impacta ossibus inhaesisset, liuore iam in nigredinem commutato. Vnde & homines excusis facibus nihil absimiles videbantur, eorumq; facies stupidior erat, torumq; & furentis aspèctus. Mortem itaq; passim obibant, cibi partim inopia, nimia partim saturitate. Nam postquam in his fuerat calor omnis extinctus, quem natura introrsum excusserat: si quis fortè eos ad satietatem, & non paulatim cibasset (ut recens nati lactari solent) cum ingestos minis digerere cibos, celerius longè moriebantur. Fuere, qui fame cogente alterni se estarent. Feminas enim duas fuisse tunc tradunt, quæ viros septemdecim interfectos absumpserint. Ha namq; ut ferunt, cum sole & resides domi, ceteris mortuis superfuissent, diuertentibus ad se peregrinis, noctuq; dormitantibus interfectis diuescebantur. Septem itaq; & decem, diuersis temporum spatijs, in cibum absumptis, octauus ac decimus, qui ad has fortè diuernerat, somno tunc subito experrectus, cum in se eadem, quæ in ceteros fecerant, molirentur, cognita primùm facti ab his ratione, utraq; obruncat. Hæc talis Procopius.

VIII.

Quæ graua esse, qui non videt, talpa est. Sed & inde grauitatem licet æstimare flagitiorum, quæ in hac quoque vita, vbi misericordiæ diuinæ est locus, tam atrociter puniuntur. Vnde conjecturam licet facere de tormentis, quæ, in altera vita, damnatis sunt præparata. Nam & stridor dentium ibi erit; & intoleranda æternaque sitis, in diuite illo epulone expressa est. Neque in suprâ memoratis historijs diuinam aliquis accuset seueritatem; aut afflictos dicat esse innocentes: *iuste enim patiebantur secundum suas nequitias*, sicut & de alijs, in Scriptura, dicitur. Constat enim de sceleribus, quæ famem illam meruerunt. Tantus est ciborum, tantus vini abusus, ut non iam ad conseruandas vires corporis, non ad hilaritatem animi; sed ad satietatem & crapulam, ad libidinem corroborandam, ad ebrietatem, & insaniam, ingerantur: & non subducat Deus alimenta? non exsiccet vites? non exurat vineas? Hæresibus, blasphemijs, sacrilegijs violatur Numen, & hæc Magistratus, Duces, Principes impune fieri permittunt:

Matth. 8. 12.
Luc. 16. 24.

Sapi. 19. 12.

mittunt: itane etiam permittere debet diuina iustitia? jaciunt mortales in cœlum conuicia; & immortales de cœlo fluere sinant mulla & mella? Nempe vt tantò maior ansa detur DEVM blasphemandi, quasi non sit in cœlo DEVS, qui talia audiat, aut videat, & punire possit. Puniuntur ergo iniusti, vt DEVM esse discant, & iusti fiant. *Nosse enim te*, ait quidam ad DEVM, *consummata iustitia est: & scire iustitiam, & virtutem tuam, radix est immortalitatis*. Quam iustitiam & virtutem vt sciret Ioannes Daileus Londini, in Anglia, in domo Carthusiensi professus, mirabiliter à DEO punitus est, vt P. Vitus Dulcken, & Guil. Sitart, ambo Carthusiani litteris vulgarunt. Allati fuerant huic Ioanni Daileo, quadam die, cibi nec sapientes, nec, vt arbitrabatur, sufficientes. Itaque in impatientiam datus cœpit murmurare; palamque cum stomacho, dicere, *bufones se, quàm illius generis pisces comedere maluisse*. Annuit voto DEVS, & non fraudauit eum desiderio suo. Tantam enim extemplo bufonum copiam illi in cellam adduxit, vt cumulati totum loci illius pauimentum replerent. Nec otiosi hærebant; sed quocumque pedem mouebat Ioannes, post eum reptantes aut salientes, tamquam ministri, sequebantur. Si mensæ accumberet, commanducabant; in patinas, in discum, in sinum inuolantes ingrati parasiti. Si se ad quietem recipiebat, aderant vndique bufones, etiam in lecto sociati. Si quem in focum proijceret, illæsus statim exiliebat. Vnum forcipe prehensum igne torrere institit; sed tantus ex eo foetor exhalauit, vt Auernali hac mephiti per totum claustrum intolerabiliter propagata, à cœpto desistere compelleretur. Alios fuste elisit, sed mox alij alijque superueniebant, & numerum augebant. Toto mense, Pharaonica hæc plaga, in cella; in horto autem etiam trium mensum spacio perdurauit. Desijt tandem, vbi Daileus stulti desiderij sui impietatem satis deplorauit; quam etiam omnibus postea, magno animi dolore solebat commemorare. Fame igitur probatus cecidit, vt punitus *sciret iustitiam & virtutem Dei*, altioremque correctus ageret radices immortalitatis.

Denique toti sæpe exercitus, fame perierunt, quod hoc quoque sæculo videmus accidisse. Neque id quidem fit, sine æquitate diuina. Aut enim vult militum ducumque, qui sæpe satis im-

P. Vit. Dulcken, & Guil. Sitart. Carthusiani in epist. nuncupatoria ad Theodoricum Lothar Buxen. Carthusiæ Priorem ad Historiam Martyrum Angliæ. Menochij 1573. 8.